

Sobota 30. 4. 2016, 19:30, Krefeld, Nemecko

Ja som prišiel svetlo na svet, aby nikto, kto verí vo Mňa, nezostal vo tme. A keby niekto počul Moje Slová a neuveril by, Ja ho nesúdim, lebo som neprišiel nato, aby som súdil svet, ale aby som spasil svet. Kto Mnou pohŕda a neprijíma Mojich Slov, ten má, kto by ho súdil – Slovo, ktoré som hovoril, to ho bude súdiť v posledný deň; lebo Ja som nehovoril sám od Seba, ale Ten, ktorý ma poslal, sám Otec, mi prikázal, čo mám povedať a čo hovoriť. A viem, že Jeho prikázanie je večný život. Čo tedy Ja hovorím, ako mi povedal Otec, tak hovorím. [Jn 12:46-50]

V najhlbšom vnútri sa nás dotýka, keď myslíme na to, že Boh v našom čase naplnil Slovo, že evanjelium o kráľovstve je zvestované všetkým národom a potom príde koniec [Mt 24:14]. S úprimným srdcom môžeme povedať, že toto miesto Písma sa pred našimi očami naplnilo. Práve tak môžeme povedať o Ámosovi 8:11, kde je v zaslúbení prorockého Slova napísané, že Boh pošle hlad po Jeho Slove – tento hlad je tu. Ďakujeme Bohu Pánu aj za to, že dal uskladiť pokrm.

Ako často sme sme opakovali: keď chcel brat Branham letieť do Zürichu, kde mal mať 5 zhromaždení, anjel Pánov mu povedal: „Nečíň túto cestu, vráť sa do Jeffersonville a uskladni pokrm“. Keď myslíme na to, že Boh to viedol tak, že sme ten istý pokrm, ktorý bol tam rok po roku uskladňovaný, mohli mať uskladnený aj my tu. Mňa skutočne teší, keď bratov, ktorí sem prídu po prvýkrát, môžem zaviesť do miestnosti vedľa mojej kancelárie a ukázať im regál, kde je uložených viac ako 600 kázaní, ktoré mi boli posielané v rokoch 1958 až 1965. Boh sa z milosti o všetko postaral a my sme na vlastné oči vidieť, že sa všetko plní.

Dnes máme zvláštnu návštevu z Južnej Ameriky, z Kanady, USA, Južnej Afriky a iných krajín a prajeme si, aby sa naši súrodenci medzi nami cítili dobre. Chcel by som mimoriadne srdečne privítať našich súrodencov Boppe. Boh vám požehnaj v našom strede. Hlavný lekár v nemocnici, ktorého Boh nádherným spôsobom použil, ako aj nášho brata Lotyka, ktorý je tiež hlavným lekárom v inej nemocnici. Skutočne myslíme na to, že Boh volá von Svoj ľud zo všetkých spoločenských vrstiev a národov. Mimoriadnym spôsobom budte srdečne vítaní aj

vy z Južnej Ameriky. Mená nemusia byť vždy vyslovené.

Máme tu mnoho pozdravov, ktoré rýchlo odovzdám.

[pozdravy bratov]

Bratia a sestry, sme podlžní našim súrodencom zmieniť sa, že sú s nami v spojení. Chcel by som dnes privítať nášho brata Davi z Palerma a všetkých našich bratov a sestry.

Sme vďační aj za brata Tatyho, ktorý ma sprevádzal na poslednej ceste. Bola to krátka, ale mimoriadna cesta. Všetci ste pri vchode videli fotografiu zo zhromaždenia v Benine a bolo to skutočne pramocné. Kto ju ešte nemá, vezmite si. Dali sme to vyrobiť vo všetkých troch hlavných jazykoch – angličtine, francúzštine a nemčine. Je mocné, keď sa zďaleka a široka zide 2 – 3 tisíc ľudí, aby počuli Božie Slovo. Prišla delegácia aj z Mali – cestovali 1 880 km po afrických cestách, aby počuli Slovo Pána. Môžeme skutočne povedať, že Boh požehnal celú krajinu, požehnal políciu, ktorá ma sprevádzala na každom kroku. Celá krajina počula prenos, boli tam novinári a všetci vedia, o čo sa jedná. Ako som napísal, noviny sa hneď rozpredali a musela sa robiť dotlač, pretože v nich bola podrobná správa o zhromaždeniach a pre ľudí to bolo dôležité. Sme Bohu zo srdca vďační.

Predvčerom som ešte čítal, ako brat Branham v júli 1965 povedal: „Moja služba pre Afriku ešte nie je dokončená.“ Cestoval do Južnej Afriky, no nestačilo to. Povedal zo srdca: „Moja služba pre Afriku ešte nie je dokončená.“ A dnes myslíme na to, že ho Pán vzal a teraz prebieha tá istá služba a to isté Slovo, tá istá zvesť je zvestovaná celému africkému kontinentu od Senegalu až po Dar er Salaam – všetky národy a jazyky na celom kontinente sú dosiahnuté. Kto sa o to postaral? Kto to tak chcel, aby všetci počuli Slovo Pánovo, poslednú zvesť a dostali príležitosť rozhodnúť sa?

Ak hľadáme na to, čo sa deje na Zemi... predvčerom som dostal celú brožúru s informáciami o dianí, ale to ani nesmieme čítať. Čo všetko sa hovorí: Manželstvo má byť zrušené, rodina má byť zrušená, hlása sa rovnoprávnosť pre všetkých, v každej kancelárii má byť rovnaký počet mužov a žien – všade rovnosť. Ešte aj starostlivosť o deti má byť rozdelená – jeden rok sa stará muž a druhý žena. Ak také veci čítame, bratia a sestry, to sa nedá pochopiť! Až po vyhlásenie, že hľadajú spô-

sob, aby sa dieťa nemuselo narodiť z matky, ale úplne bez otca a matky. Kde to má všetko koniec? Je to nepochopiteľné.

My môžeme skutočne povedať, bratia a sestry, že tomu, čo Boh v Slove ustanovil, smieme zo srdca veriť. Či sme našim sestrám čo i len raz museli povedať, ako sa majú obliekať či ako sa starať o vlasy? Všetky to vedeli a sú Bohom skrze Slovo poučené, postavili a sklonili sa pod Slovo. Boží poriadok, ktorý Boh ustanovil vo Svojom Slove, platí pre všetky Božie deti. Všetci ostatní idú tak či tak po vlastných cestách. Ale tak, ako je to podané v tejto brožúre, som to ešte nepočul ani nečítal.

Ákí môžeme byť vďační, že ako náš Pán povedal, práve v tom čase, keď to bude ako v Sodome a Gomore, práve v tom čase Pán pošle poslednú zvesť zavolania von len pre vyvolený zástup. Niekomu to môže pripadať tak, že si namýšľame byť niečo viac ako ostatní. My si vôbec nič nenamýšľame! My veríme z celého srdca, čo je v Písme napísané. Veríme, že Božie Slovo je jediná autorita, a ako sme čítali v úvodnom Slove, Pán povedal:

„Ja som ako svetlo prišiel na svet, aby každý, kto verí vo Mňa, nezostal v temnote.“

Ale viera v Ježiša Krista vedie z temnoty do svetla, pretože On je svetlo sveta a kto neverí, ten zostáva v temnote!

V Zürichu sme v nedeľu čítali, že knieža tohoto sveta neveriacim zatemnilo myseľ [2Kor 4:4]. Tak to Pavol napísal Korinťanom. Áno, myseľ. Hlavu. U všetkých neveriacich je v činnosti hlava. U pravých veriacich je v činnosti srdce! My neveríme hlavou, veríme srdcom! Vieme, čo nám je od Boha darované.

Aj u Jána 12:47 stojí: *„A keby niekto počul Moje Slová a neuveril by...“* [nem. preklad: *„a nenasledoval by ich“*]

Tu je ten problém. *„A keby niekto počul Moje slová a neuveril by...“* Nuž čo potom? Poslušnosť je lepšia ako obeť, neposlušnosť je ako hriech čarodejníctva! [1Sam 15:22-23] Neposlušnosť má taký istý dôsledok ako čarodejníctvo. Tak je to napísané! Viera je však víťazstvo, ktoré premohlo svet [1J 5:4].

Preto náš Pán veľmi zreteľne povedal: *„Kto verí vo Mňa, ako hovo-*

rí Písmo...“ [Jn 7:38] My si to skutočne smieme vziať k srdcu a vedieť, že Boh k nám skrže Svoje Slovo osobne hovoril a kázané Slovo nám skrže Svätého Ducha zjavil. Smieme skutočne povedať, že napísané Slovo sa nám stalo zjaveným živým Slovom.

Krátko predtým som to ako poznámku povedal jednému bratovi: Ani jedno miesto Písma mi nespôsobuje problém. Boh daruje jasno o každom Slove. A ak to aj nenájdeš v tomto verši, nájdeš to v ďalšom. Ale je to jednoducho tam, v Božom Slove. Aj verš 48:

„Kto Mnou pohŕda a neprijíma Mojich Slov, ten má, kto by ho súdil – Slovo, ktoré som hovoril, to ho bude súdiť v posledný deň.“

Slovo sa nám stalo svetlom našim nohám, ono nebude naším sudcom. Nie, sme Bohu vďační, že nám Svoje Slovo tak nádherne zjavil.

Bratia a sestry, môžeme hovoriť o každej téme, ale čo je hlavnou vecou? Hlavnou témou je skutočne zavolanie von a príprava na blahoslavený deň návratu Ježiša Krista, nášho Pána a žeby sme skutočne my všetci, aj tí noví učinili osobné prežitie spásy. Aby sme naplnili to, čo Božie Slovo od nás žiada, dokonca aj ako náš Pán povedal:

„Snažte sa vojsť tesnou bránou ... lebo je tesná brána a úzka cesta, ktorá vedie do života...“ [Mt 7:13-14, Lk 13:24]

Žiadny človek nemôže ísť po širokej ceste a prísť k Pánovi. Široká cesta vedie do zahynutia. Úzka cesta... a bol to náš milovaný Pán, ktorý mohol povedať: *„Ja som cesta, pravda i život.“* [Jn 14:6] On je cesta, On je Slovo, On je všetko vo všetkom, a preto ho smieme nasledovať.

Moje oči padli na Jána 13. Tu náš Pán hovoril o Sebe a vo verši 14 povedal:

„Ak tedy som Ja vám umyl nohy, váš Pán a Učiteľ, aj vy máte jeden druhému umývať nohy.“

Nie umyť hlavu [v nemčine v zmysle vynadať, kritizovať], ale nohy. Musíme vedieť, čo je Boží poriadok. Jedná sa mi hlavne o 20. verš:

„Amen, amen vám hovorím, že ten, kto prijíma toho, koho by som poslal, Mňa prijíma; a kto Mňa prijíma, prijíma toho, ktorý Mňa poslal.“

To predsa sú Božie Slová. To povedal náš Pán úplne jasne. A ako bolo povedané bratovi Branhamovi, že bude poslaný tak, ako Ján Krsiteľ pri prvom príchode Krista, tak vieme, že je to Božie poslanie založené na Božom Slove, že je to naplnenie toho, čo je napísané v Písme a že my to smieme v našom čase na vlastné oči vidieť a prežívať. Sme zo srdca vďační, že to Boh tak viedol a daroval.

Dovoľte mi dnes čítať aj niekoľko napomínajúcich slov: Skutky apoštolov 20:17. Tu máme mimoriadnu udalosť: Muž Boží tu volá k sebe starších z Efezu:

„A z Milétu poslal do Efezu a povolal k sebe starších zboru.“

Aj dnes tu máme bratov, ktorí si kadečo myslia o starších a diakonoch, ale my sa musíme zahĺbať v Biblii a tam nájsť odpoveď. A v Svätom Písme ju aj nachádzame. Čo sa mňa dotýka je, že Pavol otvoril svoje srdce a vyslovil všetko, čo mu ležalo na srdci, a potom vo verši 24 povedal:

„Ale ja na to na všetko nič nedbám, ani môj život nie je tak drahý, ako aby som s radosťou dokonal svoj beh a službu, ktorú som prijal od Pána Ježiša, to jest, aby som pevne svedčil evanjelium milosti Božej.“

To je predsa to, o čo ide – jadro Božej zvesti je milosť, ktorú nám Boh daroval a ktorá sa nám stala. Komu je Boh milostivý, tomu je milostivý a nad kým sa zľutuje, nad tým sa zľutuje [2M 33:19, Rm 9:15]. Verš 26:

„Preto vám osvedčujem dnešného dňa, že som čistý krvi všetkých.“

On zvestoval celú radu Božiu, kdekoľvek bol. Hovorím dnes ku cti Božej: Brat Taty, čo sme robili my na všetkých zhromaždeniach? Čo som robil po celom svete? Zvestoval som celú Božiu radu a zahrnul som do toho aj to, čo Boh pre tento čas zaslúbil. Na mojich rukách nebude možné nájsť nijakú krv. A krvou vykúpený zástup prijíma Božiu zvesť, verí každému Slovu a z milosti prežíva odpustenie a plnú spásu. Ďalej vo verši 27 a 30:

„Lebo som sa neutiahol z nejakej príčiny, aby som vám nebol zvestoval celej rady Božej.“

Všetko: božstvo, krst, vyvolenie, pád do hriechu... úplne všetko.

Zvestoval celú radu Božiu, až po zaslúbenia, ktoré sa teraz plnia. A od verša 28 to pokračuje:

„A tak tedy majte na seba pozor i na celé stádo...“

Tu oslovuje starších, ktorí prišli z Efezu, ktorí mali zodpovednosť za lokálne zbory, a hovorí im:

„A tak tedy majte na seba pozor i na celé stádo, v ktorom vás ustanovil Svätý Duch...“ Všimnite si to: Svätý Duch! *„...vás ustanovil Svätý Duch za dozorcov, aby ste pásli Cirkev Božiu, ktorú si dobyli vlastnou krvou.“*

Haleluja! Pán Svoju Cirkev osobne vykúpil, preliat Svoju krv, krv Novej zmluvy, ale skrze zjavenie Svätého Ducha sú dané do Cirkvi služby, aj starší, a to, čo k tomu patrí. A obzvlášť vo verši 30:

„Ba aj z vás samých povstanú mužovia, ktorí budú hovoriť prevrátené veci, aby tiahli učeníkov za sebou.“

Bratia a sestry, tak to bolo skutočne úplne od začiatku. Vždy, keď Pán zasial dobré semeno, prišiel nepriateľ s výkladmi. Tak je to aj dnes. Mimoriadne sa mi páči, čo je napísané v posledných veršoch 36 – 38:

„A keď to povedal, sklonil svoje kolena so všetkými nimi a pomodlil sa. A povstalo veľa plaču u všetkých, a padali Pavlovi okolo krku a bozkávali ho. A najviac ich bolelo nad slovom, ktoré povedal, že už viacej nemajú vidieť jeho tvári. A odprevadili ho na loď.“

Bolo vidieť, že zo srdca počúvali, zo srdca to prijali a prijali aj muža, ktorý bol Bohom poslaný a povedal im, čo mu Pán zveril. A keď prišla rozlúčka, tak predtým ako vkročil na loď, padali mu okolo krku, plakali a ďakovali, že im ho Boh poslal. Čo činíme my dnes? *„Kto vás prijíma, Mňa prijíma... kto vás počúva, Mňa počúva...“* Nikdy sme nerozprávali bájky, ale sme zvestovali drahé sväté Slovo.

Ale potom prišlo napomenutie, že povstanú ľudia, ktorí budú prednášať bludné učenia. Vo verši 31 ešte hovorí, že strávil tri roky zvestovaním Slova. Koľko času sme mali my? Nie 3 roky, ani 30 nie. Boh nám dal z milosti mnohé roky, aby bolo zvestované drahé a sväté Slovo.

Vy všetci, bratia a sestry, môžete vidieť, že nás Božia láska navzá-

jom spája. Mám vám povedať niečo možno trochu detinské? Cítim to aj pri stisku ruky, že láska Božia je jednoducho tu. Láska k Slovu, vďačnosť, že nám Boh zveril Svoje Slovo.

Teraz však prichádza ešte napomenutie. Ak prejdeme k Zjaveniu 2, tak vidíme, že prvý list bol napísaný Cirkvi v Efeze – do toho zboru, ktorý ležal Pavlovi mimoriadnym spôsobom na srdci. Čítajme od verša 1:

„Anjelovi efezského zboru napíš: Toto hovorí Ten, ktorý drží tých sedem hviezd vo Svojej pravici, ktorý sa prechádza prostred tých siedmich zlatých svietnikov: »Znám tvoje skutky aj tvoju prácu aj tvoju trpezlivosť, a že nemôžeš zniesť zlých a skúsil si tých, ktorí hovoria o sebe, že sú apoštolmi, a nie sú, a našiel a spoznal si ich, že sú lhári...«

Takže v prvom liste adresovanom Cirkvi v Efeze hovoril Boží Duch a bolo zjavené, že: *„...máš trpezlivosť a že nemôžeš zniesť zlých a skúsil si tých, ktorí hovoria o sebe, že sú apoštolmi, a nie sú.“*

Čo zostáva nám v tomto poslednom časovom období Laodicee, než všetkých skúsiť Slovom? To, čo nesúhlasí s učením apoštolov, predsa nie je biblické. Biblické je len to, čo je napísané v Biblii, a apoštolské je len to, čo apoštolovia vyslovili v mene Pánovom. Tu vidíme, že Boh od začiatku káral a od začiatku sa dialo oboje: Na jednej strane pravé zvestovanie pravého Božieho Slova a následne povstali aj tí, ktorí nemali žiadne Božie poverenie.

Čítajme v 1. Timoteovi 1 – tu apoštol píše niečo a všetci robíme dobre, ak si to vezmeme k srdcu a zo srdca veríme, čo Boh povedal. Od tretieho verša:

„Ako som ťa prosil, keď som išiel do Macedonie, žeby si zostal v Efeze, aby si prikázal niektorým, aby neučili iného učenia.“

On si najprv zavolať starších z Efezu a potom tam ešte zanechali Timotea, aby starším položil na srdce, čo sme čítali, aby zostal v Efeze, aby istým ľuďom prikázal, že nemajú predkladať nijaké cudzie učenie. Bratia a sestry, neviem, či si niekto sám pre seba myslí, že to nie je dôležité... Je to absolútne dôležité! Nijaký blud nepochádza z pravdy [1J 2:21]. Pravda je pravda od samého začiatku a Slovo Božie je Slovo

Božie od samého začiatku. Cudzie učenia nikdy neboli Božím Slovom a nikdy ním nebudú. Ani tie cudzie učenia, ktoré sú teraz v obehu – na to nemôžeme ani zájsť, lebo na to je škoda času.

Vo verši 3 a 4 je však ešte napísané: „...*aby si prikázal niektorým, aby neučili iného učenia ani nedbali na bájky a na rodopravy, nemajúce konca – kraja.*“ Áno, čo z toho máme? Nie. Božiemu Slovu zo srdca veríme a sme vďační, že nám ho Boh zjavil, že ho smieme prijať.

Čo Pavol písal v 2. Korinťanom 11:2, zostáva naším cieľom, pretože to je vlastne samotný účel zvestovania a môžeme to čítať stále znovu:

„*Lebo horlím za vás horlivosťou Božou, lebo som si vás zasnúbil jednému mužovi, aby som vás predstavil a oddal ako čistú pannu Kristovi.*“

Snúbenica predsa nesmie mať obecenstvo so žiadnym iným. Snúbenica dostala zaslúbenie a čaká na jeho naplnenie. Ona je zaviazaná ženichovi, nie hľadieť naľavo a napravo, ona vie, čo sa patrí. A tu je napísané:

„...*lebo som si vás zasnúbil jednému mužovi, aby som vás predstavil a oddal ako čistú pannu Kristovi.*“

A hneď potom napomenutie:

„*Ale sa bojím, aby snád' tak, ako čo had zviazol Evu svojou chytrosťou, neporušili sa tiež nejako vaše mysle ...*“

Opäť mysle! Nie srdcia, ale mysle! Musíme rozlišovať, že Boh zvolil srdce a nie hlavu:

„*Daj mi, Môj synu [Moja dcéra], svoje srdce!*“ [Pr 23:26]

Čo Boh zaslúbil u Jeremiáša 31? Že uzavrie novú zmluvu, dá nové srdce... nie novú hlavu, ale nové srdce! [Ez 36:26] A vložím do vás moje slová [Jer 31:33] a dám vám nového Ducha, totiž Svätého Ducha [Ez 36:26]. Kto si robí vlastné myšlienky... čo je to? Čo chceš ty so svojimi vlastnými myšlienkami? Čo môže Boh činiť s tvojimi alebo mojimi myšlienkami? [Iz 55:9] Tie nechaj doma. Nech sú zjavené Božie myšlienky! „...*nech je také zmýšľanie vo vás, aké bolo aj v Kristu Ježišovi...*“ [Fp 2:5] Tak to stojí napísané, a tak tomu veríme z celého srdca.

Aj toto je veľmi dôležité: „...*vaše mysle*...“ [2Kor 11:2]

Nepremýšľajte, prosím, mnoho nad tým, čo Boh povedal – verte, pretože to, čo On povedal, sa naplní.

Aj to, bratia a sestry, sa mi stalo veľkým: Aj keď sa had pustil do rozhovoru s Evou... To, čo Boh povedal, zostalo tak, ako to Boh povedal, a to až do najmenších dôsledkov. A to, čo povedal had, ich oddelilo od Boha. Preto jednoducho musíme dať pozor, aby sme nepochybňovali to, čo Boh povedal v originále, ale zo srdca tomu verili, pretože Boh je pravdivý, ale satan a každý človek je luhár. Nuž, satan je v Jánovom evanjeliu označený ako otec lži [8:44]. Nielen luhár, ale otec, prameň a pôvodca lži – tým bol satan v postave hada v záhrade Eden. Boh je však pravdivý a to, čo On povedal, zostáva platné na veky. O to sa, bratia a sestry, úprimne povedané, neobávam. Neverím, že všetci, ktorí teraz počujú a zo srdca veria Božiemu Slovu, ktorí precestujú tisíc a viac kilometrov, aby Slovo počuli, ako i celý svet, ktorý je pripojený cez internet, aby počul Božie Slovo, sa nechajú zviest'. Tomu neverím. Verím, že Nevesta nemôže byť zvedená. Nevesta je časťou Ženícha a Ženích je zjavené Slovo – Slovo sa stalo telom a prebývalo medzi nami. A tak isto sa Slovo zjavuje v nás, ako je napísané, a my veríme tak, ako hovorí Písmo.

V 2. Korinťanom 11:4 stojí:

„Lebo pravda, ak ten, kto ide k vám, káže iného Ježiša, ktorého sme nekázali, alebo ak dostávajú iného ducha, ktorého ste nedostali, alebo iného evanjelium, ktoré ste neprijali, pekne znášate.“

Neverím, že by niekto z nás, kto verí Božiemu pravdivému Slovu, večne platnému evanjeliu Ježiša Krista, ešte niekam šiel a naklonil svoje ucho a možno aj hlavu k niečomu inému a prijal, čo je hovorené mimo Slova. Tomu neverím. Verím, že všetci, ktorým je Slovo zjavené, sú určení zostať v Slove, byť v Slove posvätení a ani jedenkrát nezmiešať Slovo s výkladom, ale Slovo nechať Slovom a výklad si vôbec nevšimáť. Túto dôveru k Bohu mám.

A poviem ešte raz, bratia a sestry: Neprichádzame z celej Európy, Afriky, Ázie, Severnej Ameriky, aby sme počúvali poviedky. Prichádzame, aby sme boli ako ľud Boží zavedení na najnovšie stanovisko

v kráľovstve Božom, aby sme sa našli v Slove. Nie aby sme boli zvedení a počúvali výklady a legendy, ale večne platné Božie Slovo. A poviem vám aj prečo: Pretože znovuzrodenie sa deje skrze semeno večne zostávajúceho Božieho Slova. Tieto dve miesta, ktoré sa týkajú života z Boha, sú veľmi dôležité. V 1. liste Petra 1:23 je napísané:

„Znova splodení súc nie z porušiteľného semena, ale z neporušiteľného živým Slovom Boha a zostávajúcim na veky.“

Nie legendy, ale večne zostávajúce Božie Slovo je semenom a na semeno prichádza Duch, aby život, ktorý v semene je, mohol vzísť.

Bratia a sestry, ruku na srdce, vo všetkej láske sa pýtam:

Prežili sme všetci svoje obrátenie ku Kristu?

Prijali a uchopili sme všetci milosť?

Obdržali sme všetci istotu spásy, že Pán nás prijal?

Môžeme povedať: „Tak iste, ako slnko svieti na nebi, som ja hriešnik dostal odpustenie“?

Prežili sme skutočne pokoj s Bohom?

Prežili sme skutočne všetko, čo patrí k spásu nášho Boha?

Stalo sa to pri nás pravdou?

Máme tieto prežitia spásy, o ktorých sme čítali? Nestačí o nich len čítať, musíme sa pýtať:

Pane, stalo sa to so mnou?

Bolo Tvoje Slovo vložené do môjho srdca?

Mohol si skrze Svojho Ducha stvoriť vo mne nový večný život?

Bratia a sestry, chcel by som, aby všetci, ktorí teraz počujú Božie Slovo, boli pri návrate Ježiša Krista. V každom zhromaždení to môžem nanovo dosvedčiť, ako to brat Branham zvestoval na základe Matúša 13 – Pán pošle Svojich anjelov a z kráľovstva Božieho vezme von všetky pohoršenia. On odstráni všetko, čo nie je pšenickou. Tak vpravde, ako sme my zvestovali len čisté a sväté Božie Slovo, a tak vpravde, ako ste vy čisté a sväté Božie Slovo prijali, ste Božou pšenickou, ktorú Pán pri Svojom návrate pozbiera do Svojej stodoly, ako zvestoval Ján Krstiteľ. U Boha je všetko spojené s realitou! Naša viera

bude korunovaná! Veríme z celého srdca, čo a ako Písmo hovorí.

Čítajme tento verš ešte raz:

„...znova splodení súc nie z porušiteľného semena, ale z neporušiteľného živým Slovom Boha a zostávajúcim na veky.“

Nie zo mňa či z teba – semeno je Božie Slovo, ktoré sme prijali a uchopili.

Aj to som v nedeľu v Zürichu povedal: Anjel Gabriel prišiel k Márii a povedal: *„...obdarená milosťou!“* [Lk 1:28] a potom: *„...našla si milosť u Boha.“* [Lk 1:30] Ona verila zaslúbeniu a čo sa stalo? Zatienil ju Svätý Duch. A potom: *„Svätý Duch príde na teba, a moc Najvyššieho ti zatôni, a preto aj to splodené sväté bude sa volať Syn Boží.“* Je to výsledok: Ak zaslúbené Božie Slovo počujeme a vo viere prijímame, našli sme v tom okamihu milosť u Boha. Slovo je semeno, prichádza na nás Duch a my smieme osobne prežiť Božiu milosť a byť znovuzrodení k Božej nádeji. To sa z milosti stalo Božou realitou.

Aj toto biblické miesto sme stále znovu písali, myslím, že je aj v novom obežníku. Dal som spočítať biblické miesta v novom obežníku a v okamihu sčítania ich bolo 82. 82 biblických miest v jednom obežníku! O čo nám ide? O to, aby bol Boží ľud založený na Božom Slove. Aby sme skutočne zo srdca verili, ako hovorí Písmo. Dohromady to bude možno až 90 miest. Božie Slovo je nám jednoducho vzácné – nebesia a zem pomínú, ale Božie Slovo zostáva naveky [Lk 21:33].

Apoštol Jakub svedčil v 1. kapitole, 18 verši:

„A chcúc to tak, splodil nás Slovom pravdy, aby sme boli jakousi prvotinou Jeho stvoreni!“

Zhrňme, čo sme dnes chceli povedať. Pavol mal na srdci, aby starší Cirkvi brali vážne svoju službu a pastierske úlohy a nedopustili, aby boli prednášané cudzie učenia. Krvou vykúpený zástup má právo počuť čisté a sväté Božie Slovo. A keď vidíme i súvislosti – že Timotea zanechal v Efeze, aby sa postaral o to, aby neboli predkladané cudzie učenia – v Zjavení 2 v liste do Efezu: *„Ty si skúsil tých, čo sa vydávajú za apoštolov, ale nie sú nimi.“* Apoštol je poslaný, a len kde je poslanie, môže byť apoštol. Skutočne musí existovať poslanie, inak vôbec nemôže byť niekto apoštol. Boh sa však o všetko z milosti postaral –

že bolo všetko napísané a my smieme Bohu stále nanovo zo srdca ďakovať za to, že žijeme v tomto čase, v ktorom je nám do srdca vložený Boží rešpekt pred každým Božím Slovom a vo skutočne všetkých oblastiach veríme tak, ako Písmo hovorí. Mnoho by mohlo byť v tejto súvislosti povedané.

Dovoľte mi ešte čítať z listu Rimanom 1 to nádherné apoštolské Slovo. S akou mocou je tu vyslovené to, čo aj my teraz môžeme čítať:

„Pavel, sluha Ježiša Krista, povolaný apoštol, oddelený k evanjeliu nášho Boha...“

Pavol cestou do Damašku videl svetlo, počul hlas a padol na svoju tvár, keď zaznel Pánov hlas: *„Ja som Ježiš Nazarejský, ktorého ty prenasleduješ.“* [Sk 22:8] A potom prišlo poslanie: *„Idi, lebo Ja ťa vyšlem ďaleko medzi pohanov.“* [Sk 22:21]

V poslednej časti verša 1 stojí: *„...oddelený k zvestovaniu evanjelia nášho Boha...“* [Rm 1:1, podľa nem. prekladu] To sa mi v posledných dňoch stalo veľkým a stále znova aj predtým. A potom aj vo verši 2: *„...k zvestovaniu evanjelia nášho Boha ktoré vopred zaslúbil skrze Svojich prorokov vo svätých Písmach.“* Skrze prorokov Starého zákona bolo všetko zvestované a zaslúbené a v Novom zákone to všetko apoštoli usporiadali. Stále znovu čítame o naplnení toho, čo je napísané v Starom zákone. Vyhľadali sme si to: V Novom zákone čítame viac ako 150-krát: *„...aby sa naplnilo Písmo“* alebo podobné vyjadrenie. Viac ako 150-krát je to v Novom zákone spomenuté ako dôkaz, že to, čo Boh v Starom zákone povedal, rozhodol, zvestoval a zaslúbil, sa v Novom zákone naplnilo a ešte teraz sa plní. Dokonalý súlad Starého a Nového zákona, je jednoducho pramocný. Môžeme Bohu stále znova zo srdca ďakovať, že nám zveril svoje Slovo.

Už len 5. verš v liste Rimanom 1: *„...skrze ktorého sme dostali milosť a apoštolstvo cieľom poslušnosti viery medzi všetkými národmi za Jeho meno.“* O to sa jedná. Nie že by sme boli my známi vo svete, ale aby bol celý svet oboznámený s tým, čo Boh pre tento čas zaslúbil.

Musíme len Pánu zo srdca ďakovať, že otvoril naše oči a srdcia, že smieme z celého srdca prijímať, veriť a mať účasť na tom, čo Boh dnes koná.

Myslíme aj na to, že sme Boží dediči a spoludediči Ježiša Krista

[Rm 8:17], že naše mená sú zapísané do knihy života Baránka pred ustanovením sveta [Zj 22:19] a nemôžu byť z nej vyňaté. Vyvolení sú k tomu určení od ustanovenia sveta avidia slávu. V našom čase bude zjavené, že múdre panny [Mt 25] rešpektujú Slovo a zostávajú v ňom a vo viere prijímajú a uchopia, čo nám Pán z milosti hovorí. Nezostáva nám nič iné, len Pánu z celého srdca a duše ďakovať za zvesť, ktorú nám zveril, a za otvorené dvere v celom svete.

Dúfam, že všetci, ktorí dnes počúvajú, v Cotonou, Abidjane, v Kinshase, Mbuji-Mayi a na celej zemi, aj keď vás tu menom nezmienime, sme s vami v Pánu v spojení – v Austrálii, na Novom Zélande, vo všetkých národoch a jazykoch.

Sme vďační, že to Boh tak viedol, že sa tu priamo prekladá a všetci vo svete môžu počuť, čo nám Boh pripravil.

Povedzme aj to ešte raz: Kto u Boha nachádza milosť, tomu On ukazuje cestu, ktorou má ísť. Cestu, ktorou ide Pán s Cirkvou, vidia len vyvolení. Všetci ostatní budú pokračovať po svojom.

Aj táto myšlienka mi napadla včera a dnes: Ak by cirkvi (vrátane katolíckej) zostali v Slove, tak by nebola žiadna reformácia potrebná. Ak by luteráni, kalvíni a iní zostali v Slove, tak by nebolo potrebné baptistické prebudenie. A ak by už oni mali všetko, tak by nepotrebovali letničné prebudenie.

Predstavte si, tento týždeň bola v Los Angeles veľká spomienka na vyliatie Svätého Ducha v roku 1906. Všetci sa zišli – baptisti, metodisti, luteráni, katolíci a hlavne letniční sa zhromaždili v Los Angeles na ulici Asuza, aby si pripomenuli vyliatie Svätého Ducha, ktoré sa tam udialo. Pýtam sa však: Čo im to prinieslo? Aký majú z toho dnes úžitok? Sme jednoducho vďační, že Boh nepoužil len brata Parhama. On nevidel dobre na jedno oko a Boh ho použil ako prvého, aby hovoril v jazykoch. Stále znova prichádzali krsty Duchom a letničné prebudenie sa od roku 1906 rozširovalo. Ale čo nasledovalo potom? Po 2. svetovej vojne nasledovalo niečo úplne iné, totiž návrat späť k Božiemu Slovu, späť k originálnemu zvestovaniu. Letničné hnutie všeobecne to však neprijalo, neprijali Božstvo, ani biblický krst, ani večeru Pánovu. Všetci hovorili v jazykoch pomimo Boha. Boh však poslal proroka, aby nás zaviedol späť do Slova, totiž že Boh je len jeden,

nikdy neboli ani nebudú dvaja či traja, ale len jeden Boh od večnosti po večnosť. A tento jeden Boh sa zjavil ako Stvoriteľ, Kráľ, Sudca, ako všetko... ako Otec v nebi, v Synu na zemi a v nás skrz Svätého Ducha, ale stále ostáva jedným a tým istým Bohom.

Hovorím to s ťažkým srdcom – čo je platné tým denomináciám, ktoré si teraz pripomínali vyliatie Ducha v roku 1906, ak všetky zostali v učení rímskej cirkvi? Tak, ako zvestovala trojičný krst a iné učenia rímska cirkev, tak to aj oni podávali ďalej. V poslednom prebudení od roku 1946 sa nič zo starého kvasu ďalej nezvestuje. Boh číní všetko nové.

Čo sa týka učenia o Božstve, krste, o večeri Pánovej... Kto premieňa chlieb, ktorý piekla nejaká žena, v telo? Dokonca sa k nemu modlia, lebo je to priame telo Kristovo, ktoré je ešte uctievané... Nie! Nie! Chlieb jeme, tam sa nič nepremieňa. Ty však musíš byť premenený! Ja musím byť premenený! My musíme byť premenení! Večera Pánova je pamiatka na to, že náš Pán za nás obetoval Svoje telo a preliat Svoju krv. Preto Pavol povedal: „*Lebo koľkokoľvek ráz by ste jedli tento chlieb a pili tento kalich, zvestujete smrť Pánovu, až dokiaľ nepríde.*“ [1Kor 11:26]

Bratia a sestry, buďme vďačí za to, čo nám Boh daroval! Za to, že sme nezostali v trende všetkých denominácií a neoslavujeme charizmatiku, ale zo srdca ďakujeme Bohu za to, že sme pred Ním našli milosť, boli zavedení späť k začiatku, späť k Slovu z milosti sme sme prežiť plné znovunapavenie.

Jemu, všemohúcemu Bohu, nech je vzdaná česť, sláva, úcta a klanie na všetky veky. Halelujah.

Povstaňme. Dnes budeme Pánovi všetci ďakovať.

Je to jednoducho nádherné. Beriem to z ruky Božej jednoducho tak, že sme v tomto čase určení k tomu počuť a veriť zjavené Slovo a poslúchať, čo nám bolo prikázané.

Spievajme *Taký aký som, tak to musí byť.*

[piesne]

Spievali sme „*Ježiš sa vráti*“. Tomu sme sme veriť a nechať sa pripraviť. Skloníme hlavy, zotrváme v modlitbe pred Božou tvárou.

Bratia a sestry, chceme náš život nanovo posvätiť Pánu a zo srdca povedať: „Vezmi ma celého, ó, Boží Syn, posväť ma tu pred Tvojím trónom, buď nám milostivý v deň spásy, ó, Bože.“

Aj všetci vy, ktorí sa zaoberáte myšlienkou dať sa pokrstiť, dovoľte mi v láske a s úprimným srdcom povedať: V minulosti sme prežili, že ľudia, ktorí ešte neprežili obrátenie, sa nechali pokrstiť a po krste šli na susedný pozemok a fajčili cigarety. Chceli by sme na tomto mieste zreteľne povedať: Nechceme do vody ponoriť suchého hriešnika a pozdvihnúť mokrého. Chceli by sme aj v tejto veci zvestovať Slovo Božie: Čiňte pokánie, obráťte sa, prídte k Pánu! Ako to bolo v Skutkoch apoštolov a ako nám to je zanechané v prvom kázaní. Nie- len povedať: „Nuž, tak sa dám pokrstiť.“ Nie. Najprv prežitie s Pánom.

A ako sme už na tomto mieste povedali, je napísané, že každý, kto vzýva meno Pánovo, bude spasený [Rm 10:13 a iné]. Ak ho nevzývaš, nemôžeš byť zachránený, oslobodený ani uzdravený. Len On zachraňuje, oslobodzuje a uzdravuje, len On bol ranený pre naše prestúpenia, bitý a mučený kvôli našim chorobám. Náš trest bol položený na Neho!

Bratia a sestry, aj to sme stále znova opakovali: Skrze kázanie, z ktorého prichádza viera, musia byť poslucháči spojení s Bohom a potom urobiť svoje osobné prežitie spásy. Aj dnes večer. Všetci, ktorí majú problém, núdzu, s ktorým si sami nevedia pomôcť – všetko smú priniesť Pánu a vedieť, že On rozšliapol hadovi hlavu, On je víťaz z Golgoty, Jemu môžeme dôverovať, On preliat krv Novej zmluvy a my sme ľud Novej zmluvy a smieme prijať všetko, čo nám Boh z milosti daroval v Ježišovi Kristovi, našom Pánu.

Zotrvajme v tichej modlitbe. Nech naše dve sestry prídu a tiež nám zaspievajú pieseň a nech sa všetci vo všetkých jazykoch zo srdca pripoja v melódii i v preloženom texte tak, aby všetci z toho niečo mali. Sme vďační za tlmočníkov. Boh nech je s nami všetkými.

[pieseň]

Na to povieme všetci Amen! Teraz i na veky Jeho.

Skloňme naše hlavy s vďačným srdcom, pretože Boh pri nás vykonal veľké veci. Mohli by sme spievať: „S plesaním v prachu sa Ti kla-

niame.“ Bratia a sestry, náš Pán šiel na nebesia s jasaním, ako je napísané v Žalme 47:6. V Žalme 68:16 stojí, že vystúpil na výsosti a dal ľuďom dary. Vzkriesenie nášho Pána bolo zjavené korunovanie víťaza z Golgoty, ktorý premohol smrť, porazil peklo a všetkých nepriateľov položil za podnož Svojim nohám. Ďakujeme Pánu za to, že nemáme len spomienku na to, čo sa stalo pred 110 rokmi v Los Angeles, ale myslíme aj na tie mnohé kázania, ktoré brat Branham kázal v Los Angeles. Nechcem na to bližšie zachádzať, ale mimoriadnym spôsobom spomíname na to, čo Boh konal od roku 1946 – On poslal Svojho služobníka a proroka, aby nás zaviedol späť Bohu, k Slovu a biblickej viere, aby sme Slovo zaslúbenia osobne prežili.

Kto by dnes chcel posvätiť svoj život Pánu? Verím, že všetci. Verím, že všetci. Nikto nepozostáva. Všetci sa Bohu Pánu posväcujeme.

Pane, všemohúci Bože, toto je hodina posvätenia, hodina vďačnosti. Zhromaždenie so všetkými svätými, so spasenými, s krvou vykúpeným zástupom na celej zemi. Požehnaj vo všetkých národoch a jazykoch, požehnaj Svoj krvou vykúpený ľud, Svoju Cirkev a dokonaj Svoje dielo v našom čase. Aj o to dnes prosím: potvrd' Svoje Slovo, prejdi našimi radami, rozmnož vieru, ó, Bože, zachráň, čo je stratené, vysloboď, čo je zviazané, uzdrav, čo je choré. Potvrd' Svoje Slovo z milosti s nami a v nás všetkých! Ó, Pane, Ty si Ten istý a zostávaš na všetky veky. „*Podľa našej pevnej viery sa to stane.*“ Halelujah. Prijmite to! Prijmite a verte tomu! Ďakujte Pánu za vyslyšanie, za odpoveď, za to, že to Boh učinil v svätom mene Ježiš. Haleluja. Amen.